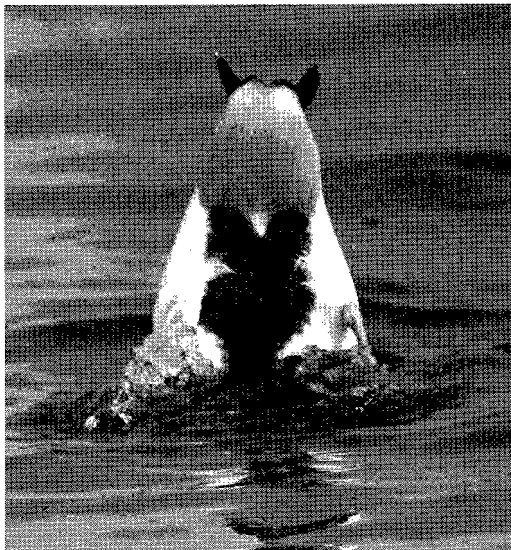

Opmerkelijke rapporten

MEININGER P. L., BERREVOETS C. M. & STRUCKER R. C. W. 1995. *Watervogels in de Zoute Delta 1991-94*. Rapport RIKZ-95.025, Rijksinstituut voor Kust en Zee, Rijkswaterstaat, Middelburg. 92 p. Aan te vragen bij P. L. Meininger, RIKZ, Postbus 8039, 4330 KA Middelburg.

In 1994 verscheen van de bovengenoemde auteurs het lijvige rapport *Watervogeltellingen in het zuidelijk Deltagebied, 1987-91* (RIKZ rapport 94.005). Dit rapport gaf een volledig overzicht van het voorkomen van watervogels en steltlopers in de delta, met voor elke soort aantalstrends en seizoensverloop, herkomst en internationale betekenis. Hoewel het in 1995 uitgebrachte rapport veel minder omvangrijk is en wordt gepresenteerd als aanvulling op het voorgaande, geeft ook dit rapport weer een uitvoerig overzicht van de maandelijksse watervogeltellingen in de jaren 1991-94. Vijf deelgebieden worden apart behandeld: Voordelta, Grevelingen, Veerse Meer, Oosterschelde en Westerschelde. De Voordelta omvat onder meer de Kwade Hoek en de Westplaat, met intergetijdegebieden die door sedimentatie langzaam groter worden en groeiende aantallen steltlopers herbergen. Een aardige ontwikkeling bij de Brouwersdam is de concentratie Roodkeelduikers die hier de laatste jaren overwintert (zie ook Ouweneel, *Limosa* 66: 164-167). De Grevelingen herbergt stijgende aantallen viseters, waaronder een in Europa unieke concentratie van maximaal 1058 Geoorde Futen. In het Veerse Meer is de daar voorkomende Zeesla een voedselbron voor planteneters als Knobbelzwaan, Smient, Wilde Eend en Meerkoet. De laatstgenoemde soort is hier echter afgenomen (weggezogen naar het Volkerak?). De Oosterschelde is voor veel soorten het belangrijkste deelgebied. Vooral steltlopers vinden hier belangrijke foerageer- en ruigebieden. Een aantal soorten, bijv. Scholekster, Wulp, Steenloper en Bontbekplevier, gaan echter achteruit. De Westerschelde is van belang voor steltlopers en Bergeenden. In Saeftinghe overwinteren toenemende aantallen Grauwe Ganzen, de laatste jaren ruim een kwart van de NW-Europese populatie.

Het rapport is, ook doordat voor uitgebreide soortinformatie en gebiedsbeschrijvingen kon worden verwezen naar het voorgaande rapport, overzichtelijk en helder. De meest opvallende ontwikkelingen krijgen in de vorm van figuren wat extra aandacht. Per deelgebied wordt de internationale betekenis aan de hand van normoverschrijdingen weergegeven. Bijna tweederde van het rapport wordt in beslag genomen door bijlagen met de volledige set telresultaten per deelgebied, en dat geeft het rapport, evenals zijn voorgangers, een grote gebruiks- en archiefwaarde. – *Ruurd Noordhuis*

Bergeend (Arnoud B. van den Berg) *Common Shelduck Tadorna tadorna*